

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/49/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123204724
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123204724.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária, so sídlom Sov. hrđinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 7.293,63 eur takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 1.200 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.5.2023 domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 7.293,63 eur. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8 Csp 27/2022 (rozsudok z 13.10.2022) o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.793,63 eur a o určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok bola úspešná v celom rozsahu. Ako spotrebiteľ si uplatnila satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, proti čomu sa musel brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané zadost'učinenie má naplniť požiadavku účinného, sankčného, odradzujúceho prostriedku ochrany, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy, ale má mať aj funkciu relutárnu. Výšku primeraného finančného zadost'učinenia odvodil od už priznanej sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 5.793,63 eur +300 eur za judikovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a 2 x 600 eur za dve neprijateľné zmluvné podmienky. Žiadal priznať aj náhradu trov konania.

2. Žalovaný so k žalobe vyjadril písomným podaním z 6.6.2023 pričom uviedol, že žalobkyňa žaluje zjavne neprimeranú sumu. Dôvodil, že žalobkyňa dobrovoľne splatila 9.3.2018 celý zostatok úveru a až takmer štyri roky po splatení úveru, t. j. 22.2.2022, došlo k zániku peňažného záväzku. Namietal zneužitie dobrých mravov zo strany spotrebiteľa a konštatoval, že nie je jasné, z čoho žalobkyňa vychádzala pri určení výšky finančného zadost'učinenia. Poukázal na kritérium primeranosti, šikanózný výkon práva a poukázal na to, že súdy priznávajú v obdobných situáciách len symbolické finančné zadost'učinenie vo výške 50 eur. Žiadal o výsluch žalobcu a navrhol žalobu zamietnuť.

3. K tomuto vyjadreniu žalovaného sa písomným podaním z 22.7.2023 vyjadril žaloba, ktorý uviedol, že spotrebiteľ, ktorý si úspešne uplatní porušenia práva, má právo na primerané finančné zadost'učinenie.

Konštatoval, že pre úspešné uplatnenie nároku zákon nevyžaduje preukazovanie existencie a výšky konkrétnej ujmy. Dôvodil, že žalovaný stále používa nekalé obchodné praktiky. Poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov a primeranosť sumy mal vzhľadom na postoj žalovaného o intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem za danú. Uviedol, že konaním žalovaného došlo k narušeniu nielen bežného života žalobcu. Navrhol žalobe vyhovieť.

4. Napokon sa k vyššie uvedenému vyjadreniu vyjadril písomným podaním z 5.10.2023 žalovaný, ktorý zotrval na argumentácii ohľadom neprimeranosti výšky primeraného finančného zadosťučinenia a poukázal aj na neaplikovateľnosť rozhodovacej praxe, na ktorú poukazuje žalobkyňa. Namietol aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne a žiadal vykonať dokazovanie okrem výsluchu žalobkyne aj výsluchom svedkyne D. E., ktorá bola spoludlžníčkou z úverového vzťahu.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, svedkyne ako aj listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 4 je rozsudok tunajšieho súdu č. k. 8Csp/27/2022 zo dňa 13.10.2022, na č. I. 30 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k žalobe, na č. I. 39 a nasl. je replika žalobkyne k vyjadreniu žalovaného spolu s prílohami, rozhodnutiami všeobecných súdov, na č. I. 81 sa nachádza duplika žalovaného spolu so zápisnicou o pojednávaní vo veci 8Csp/27/2022 tunajšieho súdu, ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

6. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 8 Csp 27/2022 zo dňa 13.10.2022 v právnej veci žalobkyne B. A., nar. X.X.XXXX proti žalovanému 365.bank, a. s., súd o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.793,63 eur a o určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok žalobe vyhovel v celom rozsahu. Zároveň vyslovil, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňu trovy konania v rozsahu 100 %. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 28.11.2022 a vykonateľnosť 29.11.2022.

7. Žalobkyňa na pojednávaní konanom 2.11.2023 vypovedala, že vyplatila celý predchádzajúci úver, ktorý následne refinancovala a kamarátka jej povedala o združení s názvom HOOS, kde išla, aby preverili jej zmluvu a tam jej povedali, že tento úver preplatila viac ako pripúšťa zákon, a že ten úrok je tam privysoký. Preto sa napokon dostala až k dnešnému súdному konaniu. Tvrdila, že žiada vrátiť to, čo preplatila, teda akési odškodné, kde s konkretizáciou výšky, dôvodov a primeranosti mala problém. Žiadne mimosúdne rokovania neiniciovala a z predchádzajúceho konania jej bezdôvodné obohatenie bolo vyplatené riadne a včas. Uviedla, že ak by jej boli lepšie vysvetlili obsah zmluvy, nepodpísala by ju. V bežnom živote ujmu nepocitovala, kým jej nebolo vysvetlené, že zmluva nie je v poriadku. Podľa jej výpovede bola pri vysvetľovaní refinancovania zavádzaná.

8. Svedkyňa D. E. na tomto pojednávaní uviedla, že bola ručiteľkou svojej sesternici – žalobkyňi, ktorá je tu prítomná, a dozvedela sa až potom neskôr, že ona tento úver preplatila. Vypovedala, že sama úver nesplácala, na svojich právach sa necítila dotknutá a nevie ani o dotknutých právach či obmedzeniach žalobkyne. O úvere sa so žalobkyňou po podpísaní zmluvy vôbec nebavili.

9. Na pojednávaní konanom 2.11.2023 právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa bola nad akúkoľvek pochybnosť úspešná v základom konaní ako žalobkyňa, pričom jej aktívna vecná legitímácia, ktorá bola namietaná žalovanou stranou je daná tým, že žalobkyňa bola dlžníčka v pôvodnom úverovom vzťahu z úveru a teda ide o jej práva, preto túto námietku považoval za bezpredmetnú. Čo sa týka výpovede žalobkyne uviedol, že táto sa len subjektívne vyjadrovala k nejakej strate alebo ujme, avšak primerané finančné zadosťučinenie má aj funkciu objektívnu a teda s odkazom na tri funkcie primeraného finančného zadosťučinenia. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia poukázal na to, že táto predstavuje len 0,0001 % zo zisku žalovanej spoločnosti za predchádzajúci rok a teda nejde o neprimerané ukrátenie žalovaného. Poukázal tiež na to, že zisk žalovaného pozostával aj z takýchto nekalých obchodných praktík. Čo sa týka výsluchu svedkyne na dnešnom pojednávaní uviedol, že táto sama vypovedala, že po podpísaní úveru ďalej už tieto veci neriešila a teda nemohla mať vedomosť o nejakej ujme, alebo o pocitoch žalobkyne, lebo bola do úveru len „vtiahnutá“, pravdepodobne kvôli zvýšeniu bonity. Ešte konštatoval, že nekalosť žalovaného je daná aj tým, že na dnešnom pojednávaní vypočítaná svedkyňa bola v zmluve uvedená ako spoludlžník, aj keď podľa dnešnej výpovede si myslela, že je iba ručiteľkou. Navrhol teda žalobe v celom rozsahu vyhovieť, v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania v rozsahu 100% a nemal návrh na doplnenie dokazovania.

10. Právna zástupkyňa žalovaného na tomto pojednávaní uviedla, že žalobu považuje za v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobkyňa dňa 9.3.2018 uhradila úver a počas celého trvania úverového vzťahu nemala námietky vo vzťahu k podmienkam úveru, resp. k nejakým nedostatkom zmluvy. Poukázala na to, že až následne bola podaná žaloba, pričom touto žalobou sa žalobkyňa domáha viac ako 1/3 pôvodne poskytnutej výšky istiny úveru. Konštatovala, že primerané finančné zadostučinenie nemôže plniť úlohu obohatenia sa žalobkyne a poukázala tiež na to, že vzhľadom na pôvodné základné konanie už bol nárok žalobkyne kompenzovaný vydaním bezdôvodného obohatenia vo výške 5.793,63 eur s príslušenstvom. Poukázala tiež na to, že žalobkyňa mohla už v tomto pôvodnom konaní zároveň žiadať o vydanie prípadného primeraného finančného zadostučinenia, ktoré však mala aj v tomto konaní za nedôvodné. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii poukázala na to, že keďže už bolo žalobkyňi vydané bezdôvodné obohatenie v pôvodnom konaní, táto stále požaduje primerané finančné zadostučinenie v aktuálne prebiehajúcim konaní a teda tu už aktívna vecná legitímácia žalobkyne daná nie je. Ešte poukázala na to, že zmluvnou stranou so žalovaným bola nielen žalobkyňa, ale aj pani D. E., ktorá je dnes predvolaná ako svedkyňa. Uviedla, že dôvodom podania žaloby je aj podľa výsluchu žalobkyne to, že úver preplatila a z tohto dôvodu konštatovala, že žalobu je nutné považovať v celom rozsahu za účelovú, pričom ešte poukázala na to, že žalobkyňa na dnešnom výsluchu uviedla, že necítila žiadnu konkrétnu ujmu. Doplnila žalobkyňa úver preplatila, pričom v rámci tzv. základného konania jej to bolo vrátené titulom bezdôvodného obohatenia. Navrhla teda žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, v prípade úspechu si uplatnila náhradu trov konania, nemala návrhy na doplnenie dokazovania.

11. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

12. Je nepochybné, že vyššie uvedená úverová zmluva uzatvára medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu.

15. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych predpisov súd prvej inštancie právne uzatvára:

24. V civilnom procese platí tzv. prejednacía zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou strán a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Stranám teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná. Pravým zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, keď určitá skutočnosť pre spor rozhodná dokázaná nebola, teda keď si súd nemôže urobiť záver o tom, že určitá skutočnosť je alebo nie je pravdivá.

25. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu alebo aby bola proti nemu podaná žaloba. Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve teda používa pojem vecná legitímácia.

26. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

27. Čo sa týka námietky nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, súd konštatuje, že táto bola hlavnou dlžníčkou v úverom vzťahu so žalovaným, preto pri žalobe o primerané finančné zadostučinenie jej aktívna vecná legitímácia bezpochyby svedčí.

28. Z výpovede žalobkyne vyplynulo, že tejto neboli vysvetlené okolnosti zmluvy o úvere, ktorú podpísala. Za absolútne v rozpore so spotrebiteľským právom súd považuje to, že v tomto konaní žalovaný (v kontraktáčnom procese veriteľ) sa na úkor žalovanej mienil obohatiť o takmer 6.000 eur. Svedkyňa E. uviedla, že si myslela, že je ručiteľkou, pričom bola spoludlžníčkou žalobkyne. Aj uvedené svedčí o silnom dodávateľskom postavení na jednej strane a o absolútne nerovnocennej pozícii spotrebiteľov.

29. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

30. V prejednávanom prípade však možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré by bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi

spočívajúcu v reálnej strate finančných prostriedkov. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi výlučne z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku.

31. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že žalovaný zneužil svoje postavenie tým, že do zmluvy zakomponoval neprijateľné zmluvné podmienky, musel vydať bezdôvodné obohatenie a vo vzťahu k ním koncipovanej zmluve bola konštatovaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť, o čom bolo právoplatne rozhodnuté.

32. Žalobkyňa musela/mohla aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby a súd v prejednávanej veci s prihliadnutím na vyššie uvedené dospieva k záveru, že výška ujmy v prípadoch podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa môže, ale aj nemusí, zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila.

33. Pri výklade § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. treba zdôrazniť, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu (Bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa.), tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný (arg. „má právo“). Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z. z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva spôsobom, ktorý môže privodiť ujmu spotrebiteľovi je potrebná určitá intenzita.

34. Spôsobom vyššie uvedeným priznanú výšku peňažného zadosťučinenia súd považuje za primeranú a dodávateľ má jednoduchú možnosť jej plateniu, prípadne aj iným zodpovednostným následkom sa v iných úverových prípadoch vyhnúť, a to tým, že bude podnikat' v rámci pravidiel stanovených právnymi predpismi SR.

35. Je potrebné tiež akcentovať, že nemožno „ukracovať“ v tomto konaní žalobkyňu (v kontraktáčnom procese dlžníka) od možnosti domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia. Napokon bol to v tomto konaní žalovaný (v kontraktáčnom procese veriteľ), kto porušil spotrebiteľské práva, preto musí znášať aj riziko žalobného efektu, všetko vo svetle toho faktu, že je to žalobkyňa, kto je pri iniciácii sporu tzv. dominus litis.

36. Nutná je uviesť aj tú skutočnosť, že žalobkyňa v základnom konaní bola úspešná vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia, čo však samo osebe nemá vplyv na možnosť spotrebiteľa domáhať sa vydania primeraného finančného zadosťučinenia za použitie neprijateľných zmluvných podmienok, v zmluve koncipovanej dodávateľom.

37. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak tým, že žalovaný u žalobkyne vyvolal stav právnej neistoty, ktorý musela/mohla riešiť podanou žalobou. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 1.200 eur (600 eur za dve neprijateľné zmluvné podmienky a 600 eur za vyhlásenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru), jednak s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa, jednak že v pôvodnom konaní žalobkyňa bola úspešná vo vzťahu k všetkým žalovaným nárokom. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

38. Súd preto považoval, ako je uvedené vyššie, za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 1. 200 eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II. rozsudku), to všetko s ohľadom na intenzitu

zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa, ktoré nemusí byť v rovnakej numerickej vyjadrenej výške, ako ujma, ktorá hrozila.

39. Napokon sa súd prvej inštancie zaoberal aj otázkou, aké konkrétne práva žalobkyne boli porušené. Je potrebné zdôrazniť, že práva žalobkyne boli bezpochyby porušené bez ohľadu na subjektívnu vedomosť žalobkyne o týchto právach vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a k použitiu neprijateľných zmluvných podmienok, keďže o tom svedčí úspech v spore v základnom konaní. Nehovoriac o vydaní bezdôvodného obohatenia v základnom konaní vo výške 5.793,63 eur. Už toto základné konanie vytvára právny rámec pre uplatnenie si nároku na primerané finančné zadosťučinenie, keďže vychádza priamo zo znenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Je preto možné vyvodiť, že samotné úspešné uplatnenie porušenia práva vytvára rámcový právny základ pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého výška je už na posúdení súdu.

40. Súd prvej inštancie podrobil priznanú sumu aj v kontexte princípu primeranosti, poukazujúc aj na tzv. Paretovo optimum. Jedná sa z ekonomického pohľadu o taký stav spoločnosti, kedy žiadny jednotlivec, alebo skupina už nemôže dosiahnuť lepšie postavenie bez toho, aby sa postavenie iného subjektu zhoršilo. Ide o rovnovážny stav, kedy ak sa chce mať niekto lepšie, než ako sa má, môže tak urobiť len na úkor iného.

41. Súd má za to, že negatívny dopad na žalovaného je ďaleko menší, prihliadajúc na princíp proporcionality, ako symbolický pozitívny dopad na žalobkyňu, všetko vo svetle tej skutočnosti, že to bol práve žalovaný, ktorý imperfektnou zmluvou porušil spotrebiteľské práva, v tomto konaní žalobkyne a v kontraktačnom procese dlžníka.

42. Súd prvej inštancie akcentuje aj fakt, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom neprimeraného obohatenia sa pre druhú stranu sporu. Nedá neuviesť, že slabšie ekonomicko-právne postavenie spotrebiteľa mu nemôže/nesmie byť v kontraktačnom procese na ujmu, pričom v danom prípade tomu tak bezpochyby bolo. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia má teda nielen sankčnú funkciu, ale aj relutárnu, so spôsobilosťou korigovať nerovnováhu v predchádzajúcom zmluvnou vzťahu.

43. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

44. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto má žalobkyňa voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobkyňa bola úspešná v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže

odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí
jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na
vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.